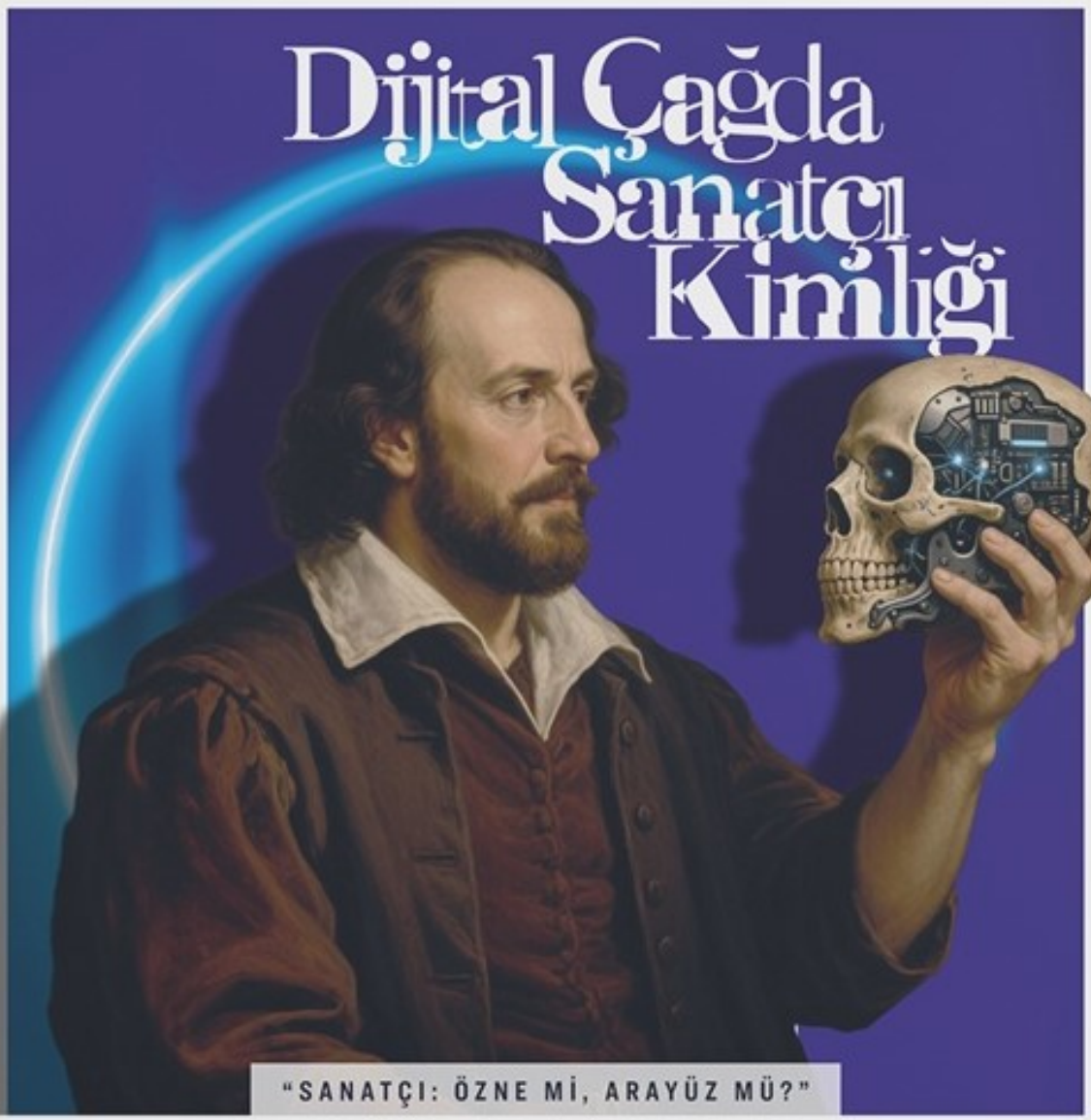
KROM

SAHNE SANATLARI DERGİSİ

NİSAN / HAZİRAN 2026

Dijital Çağda Sanatçı Kimliği

"SANATÇI: ÖZNE Mİ, ARAYÜZ MÜ?"

AYŞE EMEL MESCİ
ile Altmış Yıllık Çileli Yolun
Tiyatrosu
—6

CEM İDİZ'le
Sahnenin Görünmeyen
Omurgası
—64

Erteledikleriyle Yüzleşmek:
İNCİ TÜRKAY ile
Liste'yi Konuştuk
—140

10
ISSN: 3023-4131
FİYATI 300 TL
9 773023 413003

KROM 10
NİSAN / HAZİRAN 2026

İçindekiler

5
SUNUŞ
Sanatçı: Özne mi, Arayüz mü?
Dinçer Ateş

6
RÖPORTAJ
AYŞE EMEL MESCİ İLE ALTMIŞ YILLIK ÇİLELİ YOLUN TİYATROSU
Füsun Ataman
M.Selim Özban
Neriman Uysal

64
RÖPORTAJ
CEM İDİZ'LE SAHNENİN GÖRÜNMEYEN OMURGASI
Füsun Ataman

98
RÖPORTAJ
ERTELEDİKLERİMİZLE YÜZLEŞMEK: İNCİ TÜRKAY İLE *LİSTE*'Yİ KONUŞTUK
Mehmet Selim Özban

26
DOSYA
DİJİTAL ÇAĞDA SANATÇI KİMLİĞİ

Görünürlük Eşiğinde Sanatçı: Algoritmik Habitusun İnşası
Ebru Melis Tumbul — 28

Hipergerçek Sahne: Simülasyon Rejimi Altında Sanatçı Kimliği, İdeoloji ve Estetik
Ali Öztürk — 32

Tiyatroda Seyircinin Psikofizyolojik Veri Kaynağına Dönüşümü ve Sanatçı Sorumluluğu
Mehmet Özbek — 36

Yapay Zekâ İle Sanatta Yaratıcılık ve Yazarlık Üzerine Söyleşi: En Güzel Boyası Olan Kim?
Kamil Sönmez — 39

Varoluşu Ayarlama Enstitüsü: Dijital Kaosta Teatral Direniş
Gürkan Korkmaz — 42

Teknofobik Bir Olgu Olarak Yapay Zekâ Korkusunun Oyun Yazarlığımızda Tezahürü
Füsun Ataman — 46

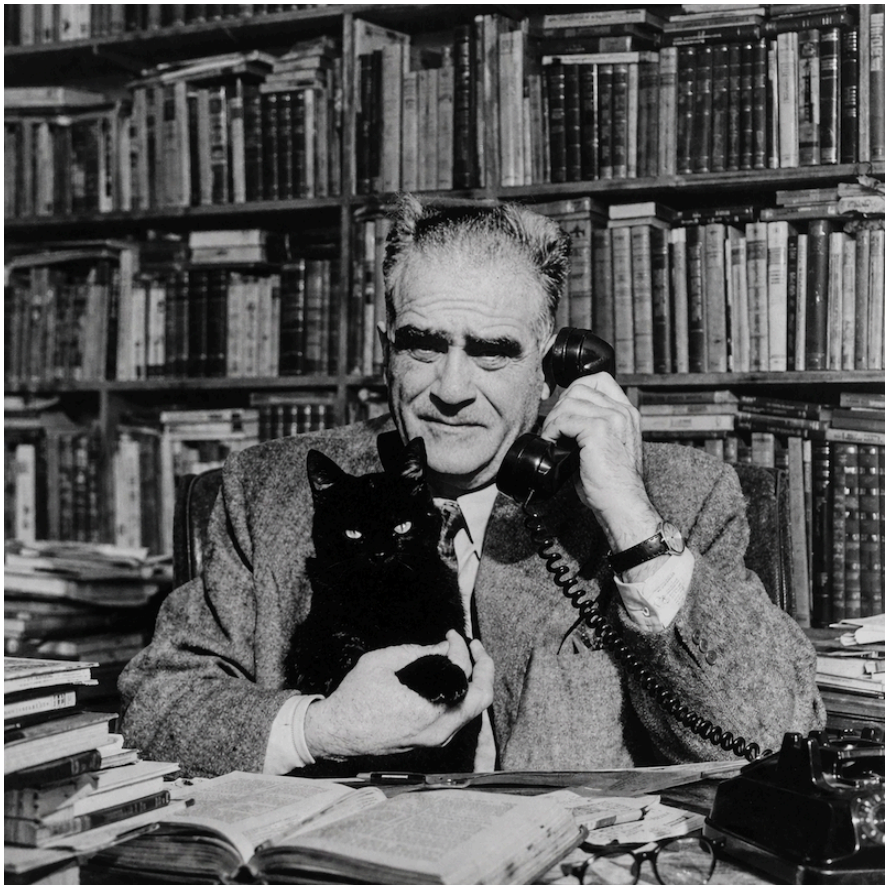
Yapay Zekâ ile Komedi Yazmak: Zamanlama, Niyet ve Tekrarın Kavgası
Şebnem Telci Dereli — 50

Deneyim Alanı: Geleneksel Japon Tiyatrosundan Dijital Sanata İzleyici ile Eserin Buluşması
Zeki Tüzün — 54

Özgür Nuri Çiçek ile *Bir Sinefilin Dramı*'nın Düşündürdükleri Söyleşi: Ayda Tuna Çiçek — 58

62
BİLDİRİ
27 MART DÜNYA TİYATRO GÜNÜ BİLDİRİLERİ
Uluslararası Bildiri – W.Dafoe
Ulusal Bildiri – Metin Deniz

SAVAŞ
VE TİYATRO
yazılar × ... ×
VAROLUŞU AYARLAMA ENSTİTÜSÜ: DİJİTAL...

D Dijital Çağda Sanatçı Kimliği × Nisan 1, 2026 ×

by Gürkan Korkmaz

VAROLUŞU AYARLAMA ENSTİTÜSÜ: DİJİTAL KAOSTA TEATRAL DİRENİŞ

Gürkan Korkmaz

Var mıydık; belki, biraz...

Edip Cansever

Prolog

Ne İçindeyiz Hakikatin Ne Dışında
Algoritmanın

Kişiler

Editör

Prof. Dr. Ahmet Hamdi Tanpınar

Haydut: Tanpınar'ın Kedisi

Sahne I

(Karanlık. Uzaktan bir telefon sesi. Sanki odanın içinden değil de Zamandan geliyor.)

Editör: Hocam merhaba. Rahatsız ediyorum ama makalenizle ilgili bir durum var.

Tanpınar: *(Yavaş, uykudan değil düşünceden uyanmış gibi...)* Buyurun efendim... Zamanı mı karıştırdık yine?

Editör: Yok hocam. Sistem makalede yapay zekâ tespit etti.

Tanpınar: Yapay zekâ... Demek kelimeler artık kendi sahiplerini de inkâr edecek kadar ilerledi.

Editör: Yani şöyle söyleyeyim; bu metni ya bir yapay zekâ yazmıştır ya da Ahmet Hamdi Tanpınar.

Tanpınar: *(Keyiflenir.)* O hâlde mesele basit. Ben Ahmet Hamdi Tanpınar'ım.

(Kısa bir duraksama. Editörün nefesi telefonda duyulur.)

Editör: Hocam... Siz öldünüz.

(Sessizlik.) Tanpınar sanki bir saatin içine bakar. Zamanı yoklar.

Tanpınar: Öldüm mü? *(Bir an düşünür.)* Bir insana öldüğü bu kadar mı geç haber verilir? Demek altmış küsur senedir kendimden habersiz yaşamışım.

Editör: 1962'den beri hocam. Ayrıca sistem metnin özgünlüğünü riskli buluyor. Yüzde

yüz intihal ihtimali veriyor.

Tanpınar: *(Hafif bir tebessümle)* Garip… Ben kendimi hâlâ raflarda görüyordum. Bir talebenin kitabın kenarına düştüğü notta, bir cümlenin altına çekilmiş kurşun kalemde…

(Sessizlik.)

Editör: Hocam mesele teknik. Metin fazla iyi. Fazla tutarlı. Fazla… Tanpınar.

Tanpınar: Demek ki insan bir gün kendi sesine bile fazla gelir. İntihal mi dediniz?

Editör: Evet hocam.

(Bir sessizlik daha. Bu kez daha ağır.)

Tanpınar: Son bir sual… Derginiz hangi müesseseye bağlıydı?

Editör: Hakikati Ayarlama Enstitüsü Yayınları.

(Telefon kapanır. Tanpınar ağır ağır koltuğa çöker. Kedisine bakar.)

Tanpınar: Meğer ölmüşüm, Haydut… Ölmek mesele değil de koca bir hayatı intihal yaşamışım. *(Bir an durur.)* Bari ölümüm bana zamanında bildirileydi. İnsan, kendi yokluğunu bu ölçüde gecikmeli öğrenmemeli.

(Karanlık.)

* * *

Bu yazı, dijital çağda tiyatronun ve oyuncu bedeninin hakikatini yalnızca estetik bir araç değil, varoluşu yeniden ayarlayan bir karşı-iddia olarak ele alıyor. Hakikati ise, Heideggervari bir bakış açısıyla; var olanın mahremiyeti biçiminde işaretliyor. Varlığın mahremiyeti, yani; zaafları, eksikleri, kusurları en çok da fazlalıkları.

Hakikatin Makineleşmesi ve Canlılığın Ontolojisi

Bir zamanlar saatleri ayarlamaya çalışıyorduk; bugün Zaman'ın kendisine "ayar" veriliyor. Zaman parçalanmış, hafıza dağılmış, deneyim veri akışına karışmış durumda. Bu yeni düzende algoritmalar çalışıyor, insan ise kendini doğrulamaya uğraşıyor. Gerçeklik veri nesnesine dönüşürken Tiyatro, bedensel varlığı ve canlı karşılaşmayı savunan nadir alanlardan biri olarak beliriyor. Girişteki kısa sahnede "ben intihalmişim" ifadesi yalnızca ironik bir söz değil, dijital çağın trajik özeti olarak okunabilir. Çünkü artık hakikat deneyimle değil, tespitle belirleniyor; nihai tek bir hakem var: Makine. Makine artık hakikatin yeni memuru; insan ise daimî şüpheli. Yazar metin üretmekle yetinmez; o metnin "insan

eli değmiş" olduğuna dair görünmez bir savunma yapar. (...)

devamı için ABONE OL

SHARE

0 Likes

Tags: Gürkan Korkmaz, tanpınar,

varoluşu ayarlama enstitüsü

ABONE OL

KATEGORİLER

Kategori seçin